

Baka István
HALÁL-BOLERÓ

*Éjfél*t kongat az óra,
Megszólalt a Halál bolerója;
Mint a kalitka,
Tárul a kripta:
Huss! kirepülnek a lelkek.
Összerakódnak
A csontok, a holtak
Hústalanul dideregnek.

Egyet kondul az óra,
Hív a Halál boleróba;
Jöjj ide, járjad,
Fogyjon a hájad,
Lépj a körünkbe, ne félj hát!
Összefogóznak
Véled a holtak:
Jó fiúk, értik a tréfát.

Kettőt kongat az óra,
Zúg a halál bolerója;
Az égen a Göncöl
Gördül; a gönctől
Most szabadulj: le az inget!
Látod-e? túl sok,
Vesd le a húsod!
Így a tiéd ez az ünnep.

Hármat kondul az óra,
Búg a Halál bolerója;
Járja borissza,
Szende klarissza:
Jaj, kilyukadt a szemérme!
Víg veterán ott
Ropja a táncot;
Csontja csörög? csak az érme.

Négyet kongat az óra,
Zeng a Halál bolerója;
Táncol a szajha,
Bár megaszalva
Csügg le a bőre a sárba.
Járja a dalnok,
Botfülü zsarnok
Húzza a sírba, hiába.

Ötször kondul az óra,
Bong a Halál bolerója;
Járja a pásztor,
Szent szava kámfor;
Széled a szélbe a nyája.
Járja a titkár,
Ő se okít már,
Vagy csak a táncfigurákra.

Hatször kondul az óra,
Elnémult a Halál bolerója;
Vissza a sírba,
Zárul a kripta;
Hess! takarodjon a lélek!
Már a kakas szól,
Száll a pimasz szó:
Újra hazudja a létet.

(Kortárs,
1988. 5. sz. 36–37. l.)